

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 41. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: fredag den 15. juli 2016

Tidspunkt: kl. 10.00

Sted: vær. 2-133

Til stede: Mette Gjerskov (S), formand, Kenneth Kristensen Berth (DF), næstformand, Christina Egelund (LA), Peter Hummelgaard Thomsen (S), Søren Søndergaard (EL) og Rasmus Nordqvist (ALT).

Desuden deltog: finansminister Claus Hjort Frederiksen

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3483 (økonomi og finans - budget) den 22. juli 2016

FO 1. EU's budget for 2017

– *Politisk enighed*

KOM (2016) 0300, SEK (2016) 0280

Rådsmøde 3483 – bilag 1 (samlenotat)

EUU alm. del (15) – bilag 794 (intern) (kommenteret dagsorden)

Finansministeren: Kommissionens forslag til EU's budget for 2017 indeholder et forpligtelsesniveau på 157,7 mia. euro svarende til 1,05 pct. af EU's BNI og et betalingsniveau på 134,9 mia. euro svarende til 0,9 pct. af EU's BNI.

Det er en stigning på 1,7 pct. i forpligtelser og et fald på 6,2 pct. i betalinger i forhold til dette års budget for 2016. Jeg vil desuden gerne slå fast allerede her fra start: Udfaldet af folkeafstemningen i Storbritannien er ikke indarbejdet i Kommissionens budgetforslag og får efter al sandsynlighed ikke konsekvenser for EU's budget i 2017. Det skal ses i lyset af, at udtrædelsesforhandlingerne endnu ikke er sat i gang og desuden forventes at tage tid. Det er derfor ikke muligt på nuværende tidspunkt at indarbejde budgetkonsekvenser af Storbritanniens beslutning om at forlade EU.

Forhandlinger i Rådet

Kommissionens forslag drøftes på nuværende tidspunkt i Rådets budgetudvalg. En stor gruppe af Danmarks ligesindede lande har i forhandlingerne argumenteret for, at EU's budget skal understøtte finansiell holdbarhed og sikre en betydelig margin, så der er plads til at håndtere uforudsete udgifter. Dette gælder både for forpligtelser og betalinger.

Der er en bred anerkendelse af, at Kommissionens foreslåede betalingsniveau sikrer et råderum til de uforudsete udgifter, som vi af erfaring ved kommer i løbet af budgetåret. Danmarks ligesindede har desuden argumenteret for, at der er behov for en skarp prioritering af EU's udgifter på lige fod med den prioritering, medlemslandene foretager i deres nationale budgetter.

Det er holdninger, som flugter med Danmarks generelle budgetansvarlige tilgang, og som skiftende regeringer har fulgt i tidligere års EU-budgetforhandlinger.

Regeringens holdning

FO Regeringen finder det positivt, at Kommissionens forslag indeholder en betydelig margin til betalingsloftet. Herudover finder vi det positivt, at Kommissionens budgetforslag prioriterer migrations- og flygtningerelaterede udgifter i EU og i nærområderne.

Regeringen vurderer dog, at Kommissionens foreslåede betalingsniveau er højere end det faktiske udgiftsbehov. Dette gælder særlig på strukturfondsområdet, hvor der har været betydelig underforbrug. Regeringen vil derfor sammen med ligesindede lande arbejde for, at betalingsniveauet reduceres, så vi sikrer et retvisende betalingsniveau i forhold til det reelle forbrug. Derved kan vi skabe yderligere rum til uforudsete udgifter i fremtiden.

Regeringen mener desuden, at Kommissionens foreslåede forpligtelsesniveau er for højt, da der ikke efterlades noget reelt manøvrerum til eventuelle uforudsete udgifter. Vi vil derfor arbejde for, at der foretages en hensigtsmæssig prioritering af EU's udgifter, og at der efterlades en betydelig margin til uforudsete udgifter.

Særlig i år er der en særlig udfordring i forhold til forpligtelsesniveauet. På grund af manglende råderum foreslår Kommissionen at aktivere de såkaldte fleksibilitetsinstrumenter for samlet set 1,6 mia. euro.

Ligesom tidligere lægger regeringen også i år afgørende vægt på, at de udgiftslofter der er fastsat i den flerårige finansielle ramme, overholdes.

Hvad angår de enkelte udgiftskategorier, er regeringens holdning følgende:

Angående udgiftskategori 1a (vækstpolitikkerne) arbejdes der fra dansk side for, at der sikres en tilstrækkelig margin til at tage højde for uforudsete udgifter. Under hensynstagen til dette og inden for en samlet set reduceret ramme vil regeringen arbejde for at prioritere udgifterne til vækstpolitikkerne. Det gælder særligt forskning, energi, uddannelse og innovation.

Angående udgiftskategori 1b (samhørighedspolitik) arbejdes der for, at udgiftskategorien også bidrager til en samlet reduktion i forhold til Kommissionens forslag. I lyset af forsinkelser i opstarten af nye strukturfondsprogrammer vil regeringen sammen med ligesindede lande arbejde aktivt for, at niveauet for betalingsbevillinger reduceres, således at der sikres et retvisende udgiftsniveau.

Med hensyn til udgiftskategori 2 (landbrugspolitik) arbejdes der for, at der afsættes realistiske bevillinger til landbrugspolitikken. Danmark anerkender, at langt hovedparten af udgifterne til landbrugspolitikken i form af direkte støtte er fastlagt i forordningen herom. Fra dansk side vil man dog afsøge mulighederne for, at de øvrige udgifter i udgiftskategorien kan bidrage til at tilpasse det overordnede udgiftsniveau.

For så vidt angår udgiftskategori 3 (sikkerhed og borgerskab), lægger regeringen vægt på, at migrations- og flygtningerelaterede udgifter prioriteres. Der arbejdes endvidere for, at der sikres et råderum, som kan tage højde for uforudsete udgifter i løbet af året.

Regeringen støtter desuden Kommissionens foreslåede aktivering af margenen til uforudsete udgifter for 1,2 mia. euro til finansiering af migrations- og flygtningerelaterede udgifter under udgiftskategori 3. Fra dansk side ses det dog gerne, at en større del af udgifterne finansieres via omprioriteringer fra andre ikke-relaterede områder, således at der sikres råderum til eventuelt kommende stigninger i migrations- og flygtningerelaterede udgifter.

For udgiftskategori 4 (globale EU) lægger regeringen vægt på, at EU's humanitære bistand og civile krisestyringsindsatser prioriteres i lyset af de alvorlige udenrigs- og sikkerhedspolitiske udfordringer ved EU's grænser og i EU's nabolande. Der arbejdes på baggrund af tidligere års erfaringer også for, at der for denne udgiftskategori sikres tilstrækkelige marginer til uforudsete udgifter i løbet af året. Danmark vil desuden arbejde for, at finansieringen af grønlandsinstrumentet fastholdes.

Med hensyn til udgiftskategori 5 (administration) vægtes en stram og budgetansvarlig linje. Fra dansk side arbejdes der således for, at udviklingen i EU's administrationsudgifter afspejler situationen i mange medlemslande, hvor der er et betydeligt fokus på at reducere administrationsudgifterne.

Jeg forventer, at Rådets holdning til EU's 2017-budget vil afspejle Danmarks prioriteter og dermed udgøre et godt grundlag for de videre forhandlinger om EU's budget med Europa-Parlamentet. Jeg forventer derfor også, at Danmark vil kunne tilslutte sig Rådets holdning.

Dansk EU-bidrag

Som jeg også nævnte indledningsvis, kan jeg her til sidst oplyse, at Storbritanniens beslutning om at træde ud af EU, efter al sandsynlighed ikke får betydning for EU's budget i 2017 og dermed heller ikke på det danske EU-bidrag. Det er min klare forståelse, at UK vil bidrage til EU's budget som hidtil, indtil de er udtrådt af EU. Der vil dog fremadrettet være en budgetudfordring, der skal håndteres, når Storbritannien endelig træder ud af EU. Dette skyldes ikke mindst, at Storbritannien er nettobidraget til EU's budget. Det er dog ikke muligt at skønne omfanget af denne budgetudfordring på nuværende tidspunkt. Danmarks udgangspunkt vil i øvrigt være, at Storbritanniens udtræden ikke skal føre til væsentlige ændringer i de øvrige 27 medlemmers EU-bidrag. Det vil derfor være nødvendigt at tilpasse EU-budgettets størrelse. Som nævnt er det vurderingen, at dette først bliver aktuelt, når Storbritannien træder ud af EU, og at det derfor ikke vil have konsekvenser for EU's budget for 2017, som jeg forelægger i dag. På nuværende tidspunkt har vi på vores kommende finanslovsforslag for 2017 skønnet, at det danske EU-bidrag bliver 20,3 mia. kr. Der kan komme ændringer til dette skøn, når vi har mere sikker viden om det endelige budget for 2017.

Formanden sagde, at der i samlenotatet under punkt 8 stod, at forslaget havde været i høring i specialudvalget, men der stod ikke noget om et høringssvar. Hvad var forklaringen på det?

Peter Hummelgaard Thomsen kom ind på udgiftskategori 4 (det globale EU) og dermed EU's humanitære bistand. Der var budgetteret færre midler til budgetposten, på trods af at man ved, at manglende udvikling i nærområderne genererer flygtninge. Hørte han nu ministeren sige, at regeringen havde tænkt sig at lægge vægt på, at der prioriteres flere midler til posten? Det ville være yderst positivt. Hvad var status i øvrigt på den danske rabat på EU-bidraget, som man havde forhandlet hjem?

Rasmus Nordqvist forstod heller ikke ordlyden i samlenotatet: Hvordan kan man på den ene side prioritere humanitær bistand og på den anden skære kraftigt i budgettet til humanitær hjælp? Kunne ministeren forklare, hvordan det kan lade sig gøre at prioritere et område uden at lægge afgørende vægt på det, dvs. uden at man fra dansk side på rådsmødet siger, at det er nødvendigt, at den del af budgettet hæves? Kunne ministeren i øvrigt sige, hvilke ikke-relaterede områder man vil tage penge fra for at imødekomme, at en større del af de migration- og flygtningerelaterede udgifter finansieres via omprioriteringer fra andre områder?

Søren Søndergaard spurgte, om ministeren ville stemme for eller imod, hvis der skal gives flere penge til, at EU administrerer sig selv og færre penge til nødhjælp. Han bemærkede, at det hvert år ved gennemgangen af regnskabet viser sig, at der er en utrolig høj fejlrate. Det skyldes til dels, at folk skriver forkert på ansøgningerne, men det skyldes også svindel og svig. Der var faktisk tale om et tocifret milliardbeløb. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) havde i maj måned 2016 udgivet en rapport om EU-fondene, der afslører svindel i 2015 for op mod 1 mia. euro. Pengene var f.eks. gået til tilskud til maskiner, der ikke eksisterer, og i høj grad til lande som Bulgarien, Rumænien og Ungarn. Hvad var sammenhængen mellem at bevillige penge og efterfølgende konstatere, at en stor del går til svindel og svig? Kunne ministeren forklare, hvad der i budgettet gør, at man ikke også, når det næste EU-budget skal behandles, kaster et tocifret millionbeløb ud af vinduet? Situationen var ikke blevet bedre, så den måtte da være til debat i Rådet. Hvilke tiltag havde ministeren insisteret på, så man fremover undgår, at der bliver udbetalt penge, som ikke bør blive udbetalt?

Christina Egelund var enig i, at man burde øge den humanitære bistand via en omprioritering fra andre områder, men Liberal Alliance kunne samlet set ikke støtte forhandlingsoplægget. Det skyldtes, at to tredjedele af budgettet stadig går til landbrugsstøtte og til samhørighedspolitik.

Formanden sagde, at der i samlenotatet stod, at den samlede stigning for udgiftskategori 4 skyldtes førtiltrædelsesstøtte til de lande, der forbereder sig på EU-medlemskab. Det meste gik nok til Tyrkiet. Det var der mange gode grunde til, men det hang ikke sammen med, at regeringen havde sagt, at der blev skåret voldsomt i udviklingsbistanden fra dansk

side med besked om, at andre lande også måtte sørge for at hjælpe. Hvis man skulle motivere andre lande og øge deres støtte, skulle man så ikke i forbindelse med EU's budget understrege, at mange lande ud over de fremtidige optagelseslande har brug for udviklings- og humanitær bistand? I bund og grund handler det om, at mennesker har brug for at få et håb om en fremtid i deres eget land. Hvor kunne man læse, at regeringen arbejdede for netop det?

Finansministeren svarede formanden, at Specialudvalget for EU's budget er et embedsmandsudvalg, og at der derfor ikke var noget hørings svar. Til Peter Hummelgaard Thomsen sagde han, at der i Kommissionens budgetforslag var afsat 1,1 mia. euro i betalingsbevillinger og 0,9 mia. euro i forpligtelsesbevillinger til humanitær bistand – et fald på henholdsvis 22 og 15 pct. i forhold til 2016. Faldet skyldtes først og fremmest, at betalings- og forpligtelsesniveauet for 2016 var ekstraordinært højt på grund af migrationskrisen. De foreslåede bevillinger udgjorde dermed mere, end der var afsat i både 2014 og 2015. Regeringen var positiv over for at afsætte flere midler til humanitær bistand, hvis behovet er der, og regeringen lægger afgørende vægt på, at det sker med respekt for EU's udgiftslofter.

Den danske rabat var en realitet, og grunden til, at man stadig afventede at få den udbetalt, var, at Rumænien og Grækenland endnu ikke havde ratificeret den. Det var dog en formalitet. Rabatten var i øvrigt blevet indregnet for de tidligere år. Om udgiftskategori 4 sagde ministeren, at der var afsat 9,3 mia. euro i betalingsbevillinger, hvilket udgjorde et fald på 8,5 pct. i forhold til 2016. Det skyldtes, at betalingsniveauet for 2016 var ekstraordinært højt både på grund af flere ubetalte regninger for de foregående år og på grund af migrationskrisen. De foreslåede 3,9 mia. euro var altså et betydeligt større beløb, end der var afsat i både 2014 og 2015. Han tilføjede, at niveauet for forpligtelsesbevillinger steg med 3 pct. i forhold til 2016. Regeringen var umiddelbart positiv over for at afsætte flere midler under udgiftskategori 4 til de migrationsrettede tiltag, såfremt der var et behov.

Kommissionen havde foreslået, at der i 2017 afsættes 5,2 mia. euro specifikt til migrationsindsatsen, hvoraf de 3,2 mia. euro afsættes til EU-programmer, der håndterer flygtningesituationen internt i Europa (udgiftskategori 3, sikkerhed og borgere). De resterende 2 mia. euro var afsat til den eksterne migrationsindsats under udgiftskategori 4 (det globale Europa). Kommissionen havde i budgetforslaget ikke udspecificeret, hvordan de afsatte midler fordeler sig på de konkrete programmer, men regeringen lagde vægt på, at udgifter til EU's flygtninge- og migrationsindsats prioriteres. Det gjaldt dog for alle initiativer, at pengene skal findes inden for EU's overordnede udgiftsrammer, og at de så vidt muligt skal ske via omprioriteringer i budgettet.

Til Søren Søndergaard sagde ministeren, at fejl og svig løbende bliver bekæmpet af OLAF, og at man selvfølgelig skulle indrette systemerne, så svig og fejl reduceres mest muligt. Ligesom man i Danmark ikke kan sige, at man har elimineret svig og svindel med danske penge, kan man heller ikke i forbindelse med EU-budgetterne komme med en garanti om, at svig ikke kan forekomme. Derfor må man løbende styrke indsatsen i OLAF og sikre, at svig bliver effektivt retsforfulgt, når det opdages. Man skal formentlig også arbejde med, at ansøgningsformularerne er lettere at forstå, så man eliminerer risikoen for misforståelser i den proces. Fra dansk side har man lagt meget vægt på, at svindel med EU-midler nedbringes, og der arbejdes løbende på det i forbindelse med dechargeproceduren.

Formanden undrede sig over, at så vigtig en sag kun havde været i høring i Specialudvalget. Man havde kaldt Europaudvalgets medlemmer ind fra deres sommerferie, så de kunne afgive mandat om EU's budget. Udvalget mødte gerne op, fordi det var en vigtig sag, men så meget desto mere undrede det hende, at sagen ikke havde været ude i høring, så udvalget kunne få noget rådgivning forud for mandatafgivningen. Det var en meget mærkelig fremgangsmetode.

Rasmus Nordqvist sagde, at det skam var fine ord om humanitær hjælp, ministeren kom med, men sammenlignet med samlenotatet stak de i en anden retning. Det humanitære område skal prioriteres, siger regeringen, men man skærer betydeligt ned. Omkostningerne ved den humanitære krise ville nok ikke forandre sig betydeligt fra 2016 til 2017, så hvorfor havde regeringen ikke en mere skarp holdning til sagen, når den skulle forhandles på plads? Det kunne godt være, at landbrugsstøtten hørte under andre forordninger, men man hævdede landbrugsstøtten med mere end det dobbelte af det, man beskærer den humanitære hjælp med. Han gentog sit spørgsmål om, hvilke ikke-relaterede områder man regnede med at omprioritere fra.

Kenneth Kristensen Berth mente, at EU-budgettet med al tydelighed viser, at EU har brug for en grundlæggende reformering. Ser man på budgettets poster, er det imponerende at se, hvor meget EU blander sig i. Ministeren burde sige til sine kammerater i EU, at budgettet er symptomet på, hvad der er galt i EU, og på, hvorfor befolkningerne i Europa er så dybt kritiske over for EU. Man kunne starte med at luge ud i budgetposterne.

Isoleret set mente Kenneth Kristensen Berth, at man kunne se det som noget godt, at der afsættes flere penge til at forbedre migrationssituationen, men det afhæng af, hvad pengene bruges til. Dansk Folkeparti var helt enig med den østrigske udenrigsminister i, at man skal stoppe for indvandring til Europa og afhjælpe problematikken i Nordafrika. Hvis pengene ville blive brugt til det, var han fuldstændig med på den, men når de i virkeligheden bruges på at sprede folk rundt om i Europa, gik Dansk Folkeparti ikke ind for det.

Kenneth Kristensen Berth tilføjede, at han ikke kunne spore en væsentligt forbedring inden for svig og svindel. EU gaber over for meget, og når der ikke sker en reformering af, hvad EU bruger pengene på, kunne Dansk Folkeparti ikke støtte ministerens forhandlingsoplæg.

Peter Hummelgaard Thomsen spurgte, hvordan ministerens forklaring på nedskæringerne i udgiftskategori 4 hang sammen med, at udgifterne var ekstraordinært høje i 2016. Forventede man ikke, at udgifterne ville være de samme, for problemerne var jo ikke blevet mindre? Kriserne blev ved med at stå i kø og deraf også behovet for humanitær hjælp. Hvad betød det, at regeringen umiddelbart var positiv over for at afsætte flere penge til humanitær bistand? Kunne man forvente, at ministeren på rådsmødet og i forhandlingerne ville rejse spørgsmålet, eller ville man kun støtte op om det fra dansk side, hvis andre lande bragte det på banen?

Peter Hummelgaard Thomsen henviste til udgiftskategori 1 om den strategiske investeringsfond. Han var positiv over for initiativer til at rette op på den skrantende vækst i Europa, men havde dog hele tiden ment, at problemerne lå et andet sted, og at Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer rækker som en skrædder i helvede. Der havde været kritik af, at pengene i fonden ikke bliver brugt, og alligevel forventede man en stigning i betalinger på 341 pct. Ville pengene pludselig blive brugt, eller var det bare et håb, EU havde?

Søren Søndergaard ville gerne være venlig over for ministeren, men det var svært, når han ikke besvarede hans spørgsmål. Det var nu, at muligheden for at gøre noget effektivt over for svig og svindel var til stede – ikke, når man sidder med revisionsrapporten. I forbindelse med budgetvedtagelsen kan man fra dansk side sige, at forudsætningen for, at det kan vedtages, er, at der skal tages initiativer for at bekæmpe svig og svindel. Svindel og svig bestod altså fortsat – stort set uændret. Hvad ville man gøre på baggrund af indstillinger fra OLAF, Den Europæiske Revisionsret og Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalget for at bekæmpe svindel? Det måtte være muligt at sige, hvad man havde foreslået eller stillet som betingelser, eller havde man ikke taget nogle af anbefalingerne ad notam? Når man kom til det tidspunkt, hvor man skulle godkende regnskabet, kunne man så sige, at det var en følge af en forudsigelig undladelsessynd ikke at gøre noget nu. Hvilke elementer i forslaget til budget gjorde, at man ikke igen om 2 år må konstatere, at et tocifret milliardbeløb er gået til forkerte lommer? Rapporten fra OLAF fra maj måned pegede på, præcis hvor problemerne findes, så det skulle være muligt at gøre noget nu, hvor der er mulighed for at påvirke.

Søren Søndergaard gentog sit spørgsmål om, hvorvidt regeringen stemmer ja til et forslag, der endnu engang betyder øgede administrative udgifter til administration, men som betyder mindre udgifter til andre ting, som man kan anses for mere relevante?

Finansministeren beklagede, at han ikke havde svaret på Søren Søndergaards spørgsmål om de administrative udgifter. Der ikke var andet at sige, end at Danmark arbejder sammen med række andre lande for, at de disse udgifter reduceres. Det betød dog ikke, at man i sidste ende ikke ville stemme for budgettet. Det var en fast politik, som man ville rette sig efter under alle omstændigheder.

Ministeren sagde, at der ikke findes en trylleformular for, hvordan man løser problemet med svindel. Vejen frem er at implementere nogle af de henstillinger og forslag, der er blevet

fremSAT, men ogsÅ at man i forbindelse med godkendelsen af regnskabet sikrer, at man får ændret procedurer og får skærpet indsatsen over for svindel. Fra dansk side havde man heller ikke ved finanslovens tredjebehandling og vedtagelse lange diskussioner om, hvad det vil betyde for budgettet, hvis man svindler over for staten. Man gik ud fra, at de retshåndhævende myndigheder og myndigheder i almindelighed ville sørge for, at skyldige bliver retsforfulgt. Det var beklageligt med svindel, og man ville gøre, hvad man kunne, for at bekæmpe det. I forbindelse med fremlæggelsen og vedtagelsen af budgettet for 2017 var der ikke mulighed for at forbyde svindel og svig. Der var ikke andet for end at udføre det triste og konstante arbejde med at forfølge svindlere.

Flere udvalgsmedlemmer havde været inde på udgiftskategori 4, og ministeren påpegede, at Kommissionen havde udarbejdet forslaget på basis af en faglig vurdering af, hvad der er behov for inden for de forskellige udgiftskategorier. Det bakkede regeringen op om, og man var positivt stemt over for, at der afsættes yderligere midler. Det ville regeringen arbejde energisk for, men man skulle heller ikke afsætte flere penge, end der viser sig at være behov for. Ministerens svar på Rasmus Nordqvists spørgsmål om, hvilke ikke-relaterede områder man ville omprioritere fra, var, at det kan være alle andre områder. Man kunne f.eks. se på stabilitetsinstrumenter, partnerskabsinstrumenter og andre programmer for at finde økonomiske midler.

Til Kenneth Kristensen Berth sagde ministeren, at man igennem nogle år havde diskuteret, om EU skal fokusere mere på kerneopgaver. Han delte ogsÅ den opfattelse, at tiden, hvor man bare gradvis udvider EU's område uden grundigt at undersøge, om det er det rette at gøre, er forbi. Han forudså, at der i den kommende tid ville være forhandlinger, hvor man prøver at koncentrere sig om det, der bør være EU's kerneopgaver. Afstemningen i Storbritannien måtte give anledning til refleksioner i EU-landene. En række ledende lande i EU drager den konsekvens, at det nu må det være tid til at stoppe op og finde ud af, hvad EU's kerneopgaverne er.

Ministeren svarede Peter Hummelgaard Thomsen, at der skulle sættes turbo på Den Europæiske Investeringsfond. På Økofin-rådsmødet om tirsdagen havde man haft en drøftelse om samme emne, og man kunne sige, at problemet ogsÅ skyldtes bureaukrati og langsomme administrative procedurer i de forskellige lande, så en del af øvelsen måtte være at afbureaukratisere. Han nævnte, at EU et par år tidligere havde bevilget et betragteligt beløb til regulering af den jernbanestrækning i Italien, hvor to tog netop var stødt sammen. Der var gået bureaukrati i den i Italien, og myndigheder havde ikke kunnet finde ud af, hvem der skulle træffe beslutninger, og arbejdet med strækningen var derfor ikke blevet lavet. Lande må altså ogsÅ selv se indad. I Italien blev der netop investeret et milliardbeløb på jernbanestrækningen, så man kunne lave et ekstra spor, men det hele druknede i italiensk bureaukrati. Kommissionen udarbejder forslag, der ud fra en faglig vurdering viser, hvad der er behov for. Det bakker man op om fra dansk side, og man er enig i, at der skal mere fokus på vækstskabende initiativer i europæisk økonomi.

Formanden opfordrede til, at partierne meldte ud, om de kunne støtte forhandlingsoplægget. Hun sagde, at forslag normalt kommer i høring, og at hun derfor fandt meget mærkværdigt, at et budget på omkring 300 mia. euro ikke skulle. Hvad var forklaringen på det?

Rasmus Nordqvist syntes, at det var svært at finde ud af, hvad han skulle give mandat til. Regeringen ønsker at omprioritere fra nogle områder, som udvalget ikke kender. Ministeren sagde bare, at det kunne være alle områder. Han sagde også, at man ville opprioritere hele den humanitære hjælp, men var det noget, man lagde afgørende eller bare stor vægt på? Hvad for et mandat, ville udvalget så give ministeren med? Det lod ikke til at være afgørende for regeringen, at man får sat nogle ordentlige midler af. Så kunne ministeren sige, at man havde lyttet til Kommissionen, men sidste år, da man sad med budgettet, havde Kommissionen bedt om at opgradere på nogle punkter, hvilket man ikke havde fundet nødvendigt fra dansk side. Regeringen lyttede åbenbart til Kommissionens anbefalinger, som det passede den. På hvilket niveau var den humanitære hjælp vigtig for regeringen? Var det vigtigt at afsætte nogle ordentlige midler til for at gøre noget ved de store udfordringer, Europa står med? Var det bare noget, som regeringen kunne tænke sig, eller var det af afgørende betydning?

Peter Hummelgaard Thomsen hørte ministeren sige, at regeringen umiddelbart var positiv over for at sætte flere penge af til humanitær bistand. Det var der et stort behov for, specielt hvis man ville forhindre endnu flere flygtninge i at komme til Europa. Kunne ministeren bekræfte, at regeringen vil arbejde for, at der bliver afsat flere penge til humanitær bistand?

Søren Søndergaard takkede ministeren for det klare svar om, at man ikke ville stemme imod et budget, der betyder yderligere administrative udgifter til EU selv, og om, at der ikke var vedtaget præcise indstillinger for, hvordan man begrænser svindel. Af de grunde kunne Enhedslisten hverken støtte Kommissionens forslag eller regeringens forslag til budget.

Finansministeren svarede formanden, at den samme procedure blev anvendt hver gang, og han kunne ikke se, hvem man ellers skulle bringe budgetforslaget i høring hos. Det var den almindelige behandlingsprocedure, og der var ikke sket ændringer i den praksis.

Ministeren sagde, at han måske havde udtrykt sig uklart, men regeringen ville arbejde energisk for, at der tilføres flere midler til det humanitære område – tilstrækkelige og nødvendige midler. Da man her stod med Europas og Mellempøstens vigtigste spørgsmål, var det naturligt at prioritere det. Ministeren sagde også, at Danmark arbejder for at reducere de administrative udgifter i EU-budgettet. Man synes ikke, at de skal stige.

Peter Hummelgaard Thomsen sagde, at Socialdemokratiet ville holde regeringen op på ministerens udmeldinger, og at han på den baggrund godt kunne give mandat.

Rasmus Nordqvist var forvirret over, at ministerens udtalelser på mødet ikke stemte overens med teksten i samlenotatet. Det var afgørende for partiet, at regeringen ville arbejde aktivt for flere midler til det humanitære område. Han ville holde ministeren op på det

mundtlige udsagn om at ville arbejde aktivt for humanitære midler, og på den baggrund kunne han give sin støtte til regeringens forhandlingsoplæg. Han glædede sig til at se, hvordan regeringen ville arbejde for sagen.

Formanden sagde, at hun og sekretariatet var blevet overbevist om, at det var normal procedure ikke at bringe budgetforslaget i bred høring.

Formanden konkluderede, at der ikke var et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Liberal Alliance havde ytret sig imod.

2. Eventuelt

Der var ingen bemærkninger under dette punkt.

3. Siden sidst

Der var ingen bemærkninger under dette punkt.

Mødet sluttede kl. 11.